

മലങ്കര
വിഭജനജിതൻ.

Vol. X. } 1110. 4250 { No. 6.

THE MALABAR SEPARATIST.

പത്രാധിപർ;—കെ. വി. സൈമൺ.

“ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു,
എന്നു അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുളിൽ നടക്കാതെ
ജീവന്റെ വെളിച്ചമുള്ളവൻ ആകും.”

—യെശുക്രിസ്തു.

THE R. V. PRESS, TIRUVALLA.

1935.

ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ

രജതജബിലി മംഗളം.

പദ്യം.

അജ്ഞാന ധ്വാനത മുർച്ചിതല മതിലകലും
മട്ടുബെത്ത്ലേം നദിസ്സിൽ
സുജ്ഞാനതന്ത്രിസമേതം കരുണയൊടുഭയംചെയ്ത
രാകാശശാങ്കൻ

പ്രജ്ഞാനത്തിന്നു മൂലം മശിഹാമധുരമാക്കട്ടെ
ജോജാഖ്യനാകും

പ്രജ്ഞാവാൻ മണ്ഡലാധീശപരനടൈമഹിതായുസ്സു
മാ നാതിരികതം.

ഇൻ ഡ്യോചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ
രജതജബിലി.

ഈ മാസം ൨൩-ാം-നമ്മുടെ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ
സൗഭാഗ്യപരിപൂർണ്ണമായ ൨൫ കൊല്ലത്തെ ഭരണപൂർത്തി
സ്താരകോത്സവമായിരുന്നല്ലോ. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ
സഭയായും വ്യക്തികളായും തിരുമനസ്സിലെ ഭരണശക്തി
ജ്ഞിബന്ധം നെടുനാൾ നയിക്കപ്പെടുന്നതിനും, ഈ രാജ
ശാപനം ആയുരാരോഗ്യ സമ്പൽസമൃദ്ധി ലഭിക്കുന്നതിനും
നിയന്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥനകളും സ്തോത്ര
അർപ്പിക്കണമെന്നുള്ള വിവരം എല്ലാവരെയും അറിയി
ക്കുന്നു. ദൈവമെ! ഞങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയെ രക്ഷി
ക്കട്ടെ!

നെ സഹിക്കുവാൻ കഴികയില്ലാ. ഞാൻ നിന്നോടുകൂടിയിരിക്കി-
 ഏന്ന ദൈവം താനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് ആവശ്യപ്പെടാവുന്ന
 സകലദൈവവും സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭേദ്യമായ ഒരു ഉറപ്പാകുന്ന
 ദൈവസാമർത്ഥ്യമുള്ള നാവു ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെ
 ഞാൻ ആകുന്നു ഏന്നുള്ളതിന്നു നേരെ വയ്ക്കുവല്ലാതെ മോശ
 ന്നാണ് ചെറുത്തുണ്ടിയിരുന്നതു്. വാക്യമർത്ഥ്യം, ജ്ഞാനം,
 ശക്തി, ദൈവജിഗ്മ്യം ഇത്യാദിയായ സമസ്തവും ആ ഏതതിഭേദ്യ
 കാരണ ദൈവാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. “അതിന്നു യഹോവയുടെ
 വാക്കോടു കൂടിയായ വായ് കൊടുത്തതു് ആർ? അല്ല, ഉറമനോട്
 ചെങ്കിടുന്നേയും, താഴ്ന്നുള്ളവനേയും, കരുടനേയും ഉണ്ടാക്കിയ
 ആർ? യഹോവയായ ഞാൻ അല്ലയോ? ആകയാൽ നീ ചെ-
 ല്ലുക, ഞാൻ നിന്റെ വായോടുകൂടിയിരുന്നു നീ സംസാരിക്കേണ്ട
 ത്തു് നിനക്കുപദേശിച്ചു തരും ഏന്നു് അർത്ഥമില്ല.” ഇതാ നീ
 ഗാധവും, ആരാധ്യവും, അനുപമവുമായ കൃപ! ദൈവത്തിന്നു
 ഇതു് ഉപരിയായിട്ടുള്ളതുതന്നെ! നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോ-
 വയോടു സമുദയം ഒരുവനും ഇല്ലാ. അറിന്റെ സഹിഷ്ണുതയുള്ള
 കൃപ ഏല്ലാ പ്രവാസങ്ങളേയും ജയിച്ചുകൊണ്ടും അതു് നമ്മുടെ
 ബഹുവിധമായ ആവശ്യത്തിന്നും, ദൈവബലത്തിന്നും ധാരാളം
 മതിയായതെന്നു് തെളിയിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. “യഹോവയായ ഞാൻ
 ഏന്നതു് നമ്മുടെ ജഡീകൃതങ്ങളുടെ ന്യായവാദങ്ങളെ മ-
 നിക്കുമായി നിശ്ശബ്ദീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഏന്നാൽ കഷ്ട-
 മുള്ള ന്യായവാദങ്ങൾ അമർത്തുവാൻ കഴിയാതെവണ്ണം കഠിനമാ-
 നു. നമ്മുടെ സമാധാനത്തെ ഭയംജിക്കുന്നതിന്നും നമ്മുടെ ആ-
 ശ്വാസ സരണം ഉപയോഗപ്പെടേണ്ടതിന്നു തന്റെ സ്വന്തമായ വ-
 ള്ളാ സാരപരിപൂർണ്ണതയിലും നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ മുൻപാകെ
 തന്നെത്തന്നെ നിരോധം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആ വാക്യപ്പെട്ടവനെ അ-
 വഹിക്കുന്നതിന്നുമായി അവ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപരിഭാഗത്തേ-
 ക്ക് പൊന്തവരുന്നു.

യഹോവ നമ്മോടുകൂടിയുള്ളപ്പോൾ നമ്മുടെ കുറവുകളും, അ-
 ചാരിതകളും അവന്റെ സകലത്തിന്നും മതിയായ കൃപയേറ-
 ുത്തുസഹിഷ്ണുതയേയും സ്പഷ്ടീകരിക്കുന്നതിന്നു് ദൈവസരമായ
 തന്നിരുന്നു ഏന്നുള്ളതു മനസ്സിൽ ധരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു
 മോശ ഇതു് ഓർത്തിരുന്നെങ്കിൽ അവന്റെ വാക്യമർത്ഥ്യമില്ല

മ"മ അമ്പലം ക്ഷീണിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ. "ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി എന്റെമേൽ ആവസിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതിസന്തോഷത്തോടെ എന്റെ ബലഹീനതകളിൽ പ്രശംസിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ബലഹീനത, കണ്ണുനീർ, ബുദ്ധിമുട്ട്, ഉപദ്രവം, പെരുക്കൾ എന്നിവ സഹിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു; ബലഹീനനായിരിക്കേയാകത്തന്നെ ഞാൻ ശക്തനാകുന്നു." എന്നിങ്ങനെ പറവാൻ അദ്ദേഹം സ്വയം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. (൨. കോരി ചര: ന്. മം.) നിശ്ചയമായും ഇത് ക്രിസ്തുവിന്റെ പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ ഉറന്നുകാസിൽ പാട്ടുപുറപ്പെട്ടവന്റെ പ്രസ്താവനയത്രെ വാക്കാലമുദ്രമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അധികം മനോഹരമായ അനുഭവത്തോടു കൂടിയതല്ല. കാരണം, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വിലയേറിയ കൃപയിൽ ഏതുമാതരി ആവശ്യത്തിന്നും അവൻ പോരായ്മയൊന്നും കണ്ടിരുന്നു.

ഈ സത്യത്തിന്റെ അറിവ് മോശയെ അവന്റെ വിശ്വാസികളായി മാറ്റിയതിനാൽ അസാധാരണമായ ഭീരുത്വത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുപിടിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. താൻ അവന്റെ വായോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന യജമാനൻ അവനോടു സകാരണം ഉറപ്പുപറഞ്ഞപ്പോൾ വാഗ്ദീപ്ത വിഷയത്തിൽ അവന്റെ മനസ്സിന് വിശ്വാസ്യത ഉണ്ടാകുകയുണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യന് വായ് നിർമ്മിച്ചവയല്ല, ചേർന്നിരിക്കുന്നത് അതിയായ പ്രഭാഷണ ശക്തി കൊണ്ട്. അവന്റെ വായ് നിറപ്പാൻ കഴിയുമല്ലോ! വിശ്വാസത്തോടു കൂടിയ വിചിന്തനത്തിൽ ഇത് എത്രയും ലളിതമായതുതന്നെ. എന്നാൽ കഷ്ടം! സാധാരണ സംഭവങ്ങൾക്കു മുമ്പെങ്കിലും സമർത്ഥനായ നാവിനെ അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വിശ്വസിക്കാറുണ്ട്. സ്വാഭാവിക ഹൃദയം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾ എന്തെല്ലാമെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ എങ്കിലും ഉത്തരവാദിത്വം ഇല്ലെന്നു ഭയപ്പെടാൻ പറ്റാം. ആ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടിയാണ് ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. മനസ്സാലത്രെ ദൈവജനങ്ങൾ തന്നെയും എന്തെങ്കിലും അളവിലുള്ളതല്ലേണ്ടിയതുമ്പോൾ പ്രകൃതിയുടെ ഭരണശക്തിയോടുകൂടി കൈകൾക്കു കീഴിൽ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൽ ഉള്ള വിശ്വാസം ഉണർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം നമ്മുടെ മനോഭാവത്തുള്ള ഈ കാഴ്ചയിലും മോശ പഠിക്കുകയും സംഭവിക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. “എന്നാൽ അവൻ കർത്താവേ

നിനക്കു ബോധിച്ചു മറ്റൊരെയെങ്കിലും അയയ്ക്കണമേ എന്നു പറഞ്ഞു." വാസ്തവത്തിൽ ഈ വാക്കിനാൽ ഹിന്ദുയിംകാർക്കും ഇസ്രായേലിനും മുൻപാകെ യഹോവയുടെ ഏകമൂർത്തനായിരിക്കുന്ന ഉയർന്ന ബഹുമാനത്തെ മോശ തട്ടിക്കളകയായിരുന്നു.

ദൈവപ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായ താഴ്ന്ന മതിച്ചു കൂടാത്ത ഒരു കൃപതന്നെയാകുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലാ. താഴ്ന്നയാൽ പരമപുരുഷനാകുകയെന്നുള്ളതു് ഒരു ദൈവപ്രമാണമാകുന്നു. നിസ്സംഗമായതായും താഴ്ന്നതായെന്നുള്ളതു് അയോഗ്യനായ പാപിക്ക് സമക്ഷമത്തു വെളിപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്ന എത്രയും യോഗ്യമായ വസ്തുമാകുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം കാണിച്ചുതന്ന സ്ഥാനത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനോ നമുക്കായി അവന്റെ കൈ വരച്ചുകാണിച്ചുതന്ന പാതയിൽ കൂടി നടണുപോകുന്നതിനോ വൈപരീത്യമുള്ള സ്വഭാവം സത്യതാഴ്ന്നതല്ലായെന്നു എന്നുള്ളതു് "യഹോവയുടെ കേവലം മോശയുടെ നേരെ ജപലിച്ചു" എന്നുള്ളതിൽനിന്നു തെളിയുന്നു. അതു താഴ്ന്നതെന്നുള്ള നില പോയിട്ട് കേവലം ബലഹീനതയുടെ അതിരിനെ കൂടി ലംഘിച്ചുകിട്ടി. അതു്, ആത്മീയനീതികമായ ഭീരുത്വത്തിന്റെ എത്രയും ആക്ഷേപകരമായ നിലയെ വഹിച്ചിട്ടത്തോളം ദൈവത്തിന്റെ അതിരില്ലാത്ത കൃപ അതിനെ സഹിക്കയും പുതുപ്പിക്കപ്പെട്ട നിശ്ചയങ്ങളോടുകൂടി അതിനെ അഭിമുഖീകരിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഹൃദയമന്ദതയുടേയും ലക്ഷണത്തെ അതു ധരിച്ചപ്പോൾ അതു ദൈവത്തിന് ന്യായമായ അനിഷ്ടത്തെ ഉളവാക്കി. മോശ ഏക ഏജൻറായിരിക്കുന്നതിന്നു പകരം സാക്ഷ്യത്തിന്റെയും ലാഭണത്തിന്റെയും വേലയിൽ ഒരു കൂട്ടുപകരണമാക്കിത്തീർപ്പെട്ടു.

പരിഹാസയോഗ്യമായ താഴ്ന്നതെക്കാൾ ദൈവത്തെ അനീകരിക്കുന്നതും നമുക്ക് അപായകരവുമായ വേറൊരു സംഗതിയല്ലാ. ചില പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളും സാമർത്ഥ്യവിശേഷവും നൽകിപ്പോരുന്നതുകൊണ്ടു് ദൈവത്തിന്റെ കൃപ നമുക്കു കാണിച്ചുനിട്ടുള്ള സ്ഥാനത്തെ അധിരോഹിക്കുവാൻ മടിക്കുമ്പോൾ ആ ടി താഴ്ന്നതല്ലാ. കാരണങ്ങൾ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണങ്ങളും സാമർത്ഥ്യവിശേഷങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു് നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷികളുപ്പിപ്പെടുവാൻ വകയുണ്ടെങ്കിൽ ആ സ്ഥാനത്തെ അംഗീകരിക്കുവാൻ നാം യോഗ്യതയും അവകാശവുമുള്ളവരാണെന്നു് ഒരു ന

നമുക്കുതന്നെ ഉണ്ടാകവാൻ ഇടയുണ്ടു്. ദുഷ്ടാന്തമായി ആശയമുണ്ടെന്നു് മോശയ്ക്കു തോന്നിയടത്തോളം പ്രഭാഷണശക്തി അവനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ പോകവാൻ തയ്യാറായിരുന്നെന്നു് എന്ന് നമുക്കു് ഉറപ്പാക്കാം. എന്നാൽ തന്റെ വേല നടത്തുവാൻ അവന്നു് എത്രത്തോളം വാഗ്‌മിത്വം ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണു് പ്രശ്നം. ദൈവത്തെകൂടാതെ മാനുഷികവാഗ്‌മിത്വം എത്രതന്നെയുണ്ടായിരുന്നാലും അശേഷം പ്രയോനപ്പെടുക്കയില്ലെന്നാണു് ഇതിനു് മറുപടി. എന്നാൽ ദൈവം ഉടയുണ്ടെങ്കിൽ എത്ര വലിയ വിജ്ഞാനം പ്രാപ്തിയുള്ള ശത്രുക്കളായിത്തീരും. (തുടരും)

ഹെരോദാവും കുടുംബവും.

മത്തായി ൨-ാം അദ്ധ്യായം ൧-ാം വാക്യത്തിൽ കാണുന്ന ഹെരോദാവും ഏദോമ്യനായ ആൻഡ്രിപേറ്ററിന്റെ പുത്രനാണു്. ഹെരോദാവിന്റെ രാജ്യവാഴ്ച ഏകൊല്ലം ആയിരുന്നു. യഹൂദിയയിലത്രെ ഇദ്ദേഹം വാണിരുന്നതു്. ഇയാളുടെ പേരോടുകൂടി ഹെറോക്കരെ പുതിയനിയമത്തിൽ കാണുന്നതിനാൽ ഈ കുടുംബം അപ്രാപ്തി സ്വല്പം ഉപന്യസിക്കുന്നതു് വേദനിദ്വാത്മികരുകൾ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു.

മഹാനായ ഈ ഹെരോദാവിനു പത്തു ഭാര്യമാരും ആ ഭാര്യമാർക്കു് വളരെ സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ഭാര്യയുടെ പേർ ഡോറിസ് എന്നാണു്. അവൾ ഏദേകോരിയക്കാരാകാ രാജാവായതിന്നു മുൻപു് വിവാഹംചെയ്തപ്പോഴു് മരിക്കുന്നതു് വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ഇവളിൽനിന്നത്രെ രാജസന്താനങ്ങളിൽ ഭാഗ്യമനായിരുന്ന ആൻഡ്രിപേറ്റർ ജനിച്ചതു്. രാജാവായാ മരണത്തിന്നു അഞ്ചുദിവസം മുമ്പു് രാജാവു് ഇയാളെ കൈമാറ്റം ചെയ്തെന്നു്.

അങ്ങനത്തെ ഭാര്യയുടെ പേർ മരിയമ്‌നി എന്നായിരുന്നു. ഈ രാജ്യാനിയന്ത കുടുംബം അഥവാ മക്കാബ്രകുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഈ കാലമായപ്പോഴു് ഇവർമാത്രമേ

ആ കുടുംബത്തിൽ ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഫെറോസാഡ് ഇവർക്കൊപ്പിച്ചു വന്നു നോക്കുക. ഇവരുടെ മക്കളായി അലക്സാണ്ടർ അറിസ്റ്റോബുലസ് എന്നു ചേർത്ത രണ്ടു കുമാരന്മാരെ സുസ്താത്തിൽവെച്ച് രാജദ്രോഹകരം ചുമത്തി കൊന്നുകളഞ്ഞു. അറിസ്റ്റോബുലസ് നൂറു മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു ഇവരെക്കുറിച്ച് മേൽ പറയുന്നതാണിത്.

മൂന്നാം ഭാര്യ ശിമോന്റെ മകളായ മരിയമ്നിയായിരുന്നു ഈ ശിമോൻ ഫെറോസാ യേശുലയിൽ മഹാപുരോഹിതനായി. മരിയമ്നിയെ തന്നെ തന്നെ തിന്നായിട്ടാണ് ഫെറോസാ ശിമോനെ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യിച്ചത്. അവൾ ഫെറോസ് ഫിലിപ്പ് ന് അല്ലെങ്കിൽ ഫിലിപ്പ് ഫെറോസാവിന്റെയും ശ്ലോമയുടെയും മാതാവായിരുന്നു. ഈ ഫെറോസ് ഫിലിപ്പ് വേറൊരു ശ്ലോമയുടെ മാതാവായ ഫെറോസയെ കല്യാണം കഴിച്ചു. ഇശ്ലോമയെത്ര യോഹന്നാൻ ബപ്റ്റിസ്റ്റ് ന്റെ ശിരസ് ആവശ്യപ്പെട്ടു കച്ചവടിച്ചതായിരുന്നു. (മർക്ക ൩:൨൨)

ഫെറോസാവിന്റെ നാലാമത്തെ ഭാര്യ ഒരു ശമറിയക്കാരിയായിരുന്നു മത്താൻ നായിരുന്നു. അവളുടെ മക്കളായിരുന്നു അക്ബായാസാ, ഫിലിപ്പ്. ഇവരിൽ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരൻ തന്റെ പാപങ്ങൾ തുടർത്തിയതിന്റെ പകരം അതായത് ഇദ്ദേഹിയ, യഹൂദിയ, ശാത്രി എന്നീ പ്രവിശ്യകളെ ഭരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗികാലം വിപരീതവത്സരം ആയിരുന്നു. ഒടുവൽ അക്ബായാസിനെ കറക്കുന്നതായി കണ്ടുപിടിച്ച് വിയന്നയിലേക്കു നാടുക. ഇദ്ദേഹം അവിടെ വെച്ച് മരിക്കുകയും ചെയ്തു. മത്താ ൨:൨൨; കർത്താവേ അക്ബായാസ് ഇവൻതന്നെ.

ഇവന്റെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പ് ഫെറോസിയായുടെ മകളും പ്രസിദ്ധ നാർതകിയുമായ ശ്ലോമിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. ഇവർ മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അറിസ്റ്റോബുലോസ് അവളെ പുനർവിവാഹം ചെയ്തു.

ജെരോ പാറാ ആയിരുന്നു അഞ്ചാമത്തെ ഭാര്യ. ഫെറോസയെ പരിശ്രമിച്ച ഫെറോസാ അന്തർവാസിന്റെ തളയായിരുന്നു ഇവർ. യോഹന്നാൻ ബപ്റ്റിസ്റ്റ് ഇതിനായി അദ്ദേഹത്തെ ശാസിച്ച സാഗതി മത്തായിയും, മർക്കോസും, ലൂക്കോസും പറയുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിനെയും കലയെ വാൻ ഇദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. ഇ

മറ്റുള്ള അടങ്കലേക്കാണു് പീലാത്തോസ് നമ്മുടെ കർത്താവു
 നന്ന അയച്ചതു്. (ലൂക്കോ ൧൩:൩൧, ൩൨) ഇദ്ദേഹത്തെ ആദ്യ
 പയോൻസിലേക്കും അവിടെനിന്നു് സ്പെയിനിലേക്കും നാടുകടത്തു
 ചെയ്തുകൊണ്ടുണ്ടായി. ഇരുവരും അവിടെത്തന്നെ മരിച്ചു.

മഹാനായ ഹൈന്ദവാവിന്നു് അസ്സോനിയൻ കടംബത്തിൽ
 പട്ട മുറിയമ്നിവഴി അറിസ്റ്റോബുലസ് എന്നൊരു മകൻ ഉ
 ന്നതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇയാൾക്കു രണ്ടു പുത്രന്മാരും
 ഒരു പുത്രിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അഗ്രിപ്പാ, ഹെരോദാ എന്നിവരും
 പുത്രന്മാരുടെ പേർ പുത്രിയുടെ പേർ ഹെരോദ്യ.

അഗ്രിപ്പായിക്കു് ഹെരോദാ എന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേ
 ഹത്തെ തിബർയോസ് ചക്രവർത്തി ഏതോ കാരണവശാൽ തടവ
 ൾ ഇടുകയും കലിഗുലാ കൈസർ അയാളെ മോചിപ്പിച്ചു യഹൂദ
 യുടെ രാജാവാക്കുകയും ചെയ്തു. യാക്കോബിനെ കൊന്നതും പ
 ത്രാസിനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ഓടിച്ചതും അഗ്രിപ്പായാണു്.
 അദ്ദേഹം പ്രായം ൧൨-ാം അദ്ധ്യായം നോക്കുക.)

അറിസ്റ്റോബുലസിന്റെ രണ്ടാംപുത്രനായ ഹെരോദാ, ചാൽ
 ഹിസ്സി എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ രാജാവായിരുന്നു. ഇയാൾക്കു് അ
 റിസ്റ്റോബുലസ് എന്നൊരു മകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

നീറോചക്രവർത്തി ചൊറിയ അമ്മീനിയ ഈ അറിസ്റ്റോബു
 സിനു ഭരിപ്പാൻ കൊടുത്തു. നൽകിയതായ ശലോമിയെ വിവാ
 ഹംചെയ്തു് ഇദ്ദേഹമാണു്.

യഹൂദിയയിലെ രാജാവും അറിസ്റ്റോബുലസിന്റെയും മറിയ
 നിയുടേയും പെരുന്നമായ അഗ്രിപ്പാ, ചാൽസിസ്സിലെ ആദ്യത്തെ
 രാജാവും പിന്നീടു് ഫിലിപ്പിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ശലീലയിലെ തെ
 രാക്കി ഭരിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. അവന്റെ മുമ്പിലും അവന്റെ
 മോദനായ ബർണീക്കയുടെ മുമ്പിലും അഗ്രിപ്പായുടെ രണ്ടാ
 മത്തെ മകളായ ട്രൂസിഡയെ കല്യാണംകഴിച്ചു ഫെലിക്സിന്റെ
 മുമ്പിലും പൗലസ് തന്റെ പ്രതിവാദം കഴിക്കുന്നതായി പ്രസ്തു
 തി എന്നു് വായിക്കുന്നു.

മറിയമ്നിയുടേയും അറിസ്റ്റോബുലസിന്റെയും മകളായ
 ഹെരോദ്യ, ഫിലിപ്പിന്റെയും അൻറിപ്പസിന്റെയും ഭാര്യയായി
 രുന്നു.

മറ്റുള്ള അടങ്കലേക്കാണു് പീലാത്തോസ് നമ്മുടെ കർത്താവു
 നന്നാക്കിയതു്. (ലൂക്കോ ൧൩:൩൧, ൩൨) ഇദ്ദേഹത്തെ ആദ്യ
 പയോൻസിലേക്കും അവിടെനിന്നു് സ്പെയിനിലേക്കും നാടുകടത്തു
 ചെയ്തുകൊണ്ടുപോയി. ഇരുവരും അവിടെത്തന്നെ മരിച്ചു.

മഹാനായ ഹൈന്ദവാരാധനാവിനു് അസ്സോനിയാൻ കടംബത്തിൽ
 പട്ട മുറിയുമാ് നിവഴി അറിസ്റ്റോബുലസ് എന്നൊരു മകൻ ഉ
 ന്നതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇയാൾക്കു രണ്ടു പുത്രന്മാരും
 ഒരു പുത്രിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അഗ്രിപ്പാ, ഹെരോദാ എന്നിവരും
 പുത്രന്മാരുടെ പേർ പുത്രിയുടെ പേർ ഹെരോദിയ.

അഗ്രിപ്പായിക്കു് ഹെരോദാ എന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേ
 ഹത്തെ തിബർയോസ് ചക്രവർത്തി ഏതോ കാരണവശാൽ തടവ
 ൾ ഇടുകയും കലിഗുലാ കൈസർ അയാളെ മോചിപ്പിച്ചു യഹൂദ
 യുടെ രാജാവാക്കുകയും ചെയ്തു. യാക്കോബിനെ കൊന്നതും പ
 ത്രാസിനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ഓടിച്ചതും അഗ്രിപ്പായാണു്.
 (അപ്പോ പ്രവൃ. ൧൨-ാം അദ്ധ്യായം നോക്കുക.)

അറിസ്റ്റോബുലസിന്റെ രണ്ടാംപുത്രനായ ഹെരോദാ, ചാൽ
 സിസ് എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ രാജാവായിരുന്നു. ഇയാൾക്കു് അ
 റിസ്റ്റോബുലസ് എന്നൊരു മകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

നീറോചക്രവർത്തി ചൊറിയ അമ്മീനിയായ ഈ അറിസ്റ്റോബു
 സിനു ഭരിപ്പാൻ കൊടുത്തു. നന്മകിയായ ശലോമിയെ വിവാ
 ഹംചെയ്തതു് ഇദ്ദേഹമാണു്.

യഹൂദിയയിലെ രാജാവും അറിസ്റ്റോബുലസിന്റെയും മറിയ
 നിയുടേയും പെരുന്നമയ അഗ്രിപ്പാ, ചാൽസിസ്സിലെ ആദ്യത്തെ
 രാജാവും പിന്നീടു് ഫിലിപ്പിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഗലീലയിലെ തെ
 രാക്കി ഭരിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. അവന്റെ മുമ്പിലും അവന്റെ
 മോദനായ ബർണീക്കയുടെ മുമ്പിലും അഗ്രിപ്പായുടെ രണ്ടാ
 മത്തെ മകളായ ട്രൂസിഡയെ കല്യാണംകഴിച്ചു ഫെലിക്സിന്റെ
 മുമ്പിലും പൗലസ് തന്റെ പ്രതിവാദം കഴിക്കുന്നതായി പ്രവൃ
 ഹി ൨൬-ൽ വായിക്കുന്നു.

മറിയമു്നിയുടേയും അറിസ്റ്റോബുലസിന്റെയും മകളായ
 ഹെരോദിയ, ഫിലിപ്പിന്റെയും അൻറിപ്പസിന്റെയും ഭാര്യയായി
 രുന്നു.

മറ്റുള്ള അടക്കലേക്കാണു് പീലാത്തോസ് നമ്മുടെ കർത്താവു
 ന്നു അയച്ചതു്. (ലൂക്കോ ൧൩:൩൧, ൩൨) ഇദ്ദേഹത്തെ ആദ്യ
 പയോൻസിലേക്കും അവിടെനിന്നു് സ്പെയിനിലേക്കും നാടുകടത്തു
 ചെയ്തുകൊണ്ടുണ്ടായി. ഇരുവരും അവിടെത്തന്നെ മരിച്ചു.

മഹാനായ ഹൈന്ദവാരാധിനാ അസ്സോനിയൻ കടംബത്തിൽ
 പട്ട മരിയമ്നിയെ അറിസ്റ്റോബുലസ് എന്നൊരു മകൻ ഉ
 ന്നതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇയാൾക്കു രണ്ടു പുത്രന്മാരും
 ഒരു പുത്രിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അഗ്രിപ്പാ, ഹൈന്ദവാരാ എന്നൊരു
 പുത്രന്മാരുടെ പേർ പുത്രിയുടെ പേർ ഹൈന്ദവാരാ.

അഗ്രിപ്പായിക്കു് ഹൈന്ദവാരാ എന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേ
 ഹത്തെ തിബയോസ് ചക്രവർത്തി ഏതോ കാരണവശാൽ തടവ
 ൾ ഇടുകയും കലിഗുലാ കൈസർ അയാളെ മോചിപ്പിച്ചു യഹൂദ
 യുടെ രാജാവാക്കുകയും ചെയ്തു. യാക്കോബിനെ കൊന്നതും മ
 ത്വാസിനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ഓടിച്ചതും അഗ്രിപ്പായാണു്.
 അദ്ദേഹം പ്രായം ൧൨-ാം അദ്ധ്യായം നോക്കുക.)

അറിസ്റ്റോബുലസിന്റെ രണ്ടാംപുത്രനായ ഹൈന്ദവാരാ, ചാൽ
 സിസ് എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ രാജാവായിരുന്നു. ഇയാൾക്കു് അ
 റിസ്റ്റോബുലസ് എന്നൊരു മകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

നീറോചക്രവർത്തി ചൊരിയ അമ്മീനിയ ഈ അറിസ്റ്റോബു
 സിനു ഭരിപ്പാൻ കൊടുത്തു. നന്മകിയായ ശലോമിയെ വിവാ
 ഹംചെയ്തു് ഇദ്ദേഹമാണു്.

യഹൂദിയയിലെ രാജാവും അറിസ്റ്റോബുലസിന്റെയും മറിയ
 നിയുടെയും പെരുന്നമയ അഗ്രിപ്പാ, ചാൽസിസ്സിലെ ആദ്യത്തെ
 രാജാവും പിന്നീടു് ഫിലിപ്പിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഗലീലയിലെ തെ
 രാക്കി ഭരിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. അവന്റെ മുമ്പിലും അവന്റെ
 മോദനായ ബർണീക്കയുടെ മുമ്പിലും അഗ്രിപ്പായുടെ രണ്ടാ
 മത്തെ മകളായ ട്രൂസിഡയെ കല്യാണംകഴിച്ചു ഫെലിക്സിന്റെ
 മുമ്പിലും പൗലസ് തന്റെ പ്രതിവാദം കഴിക്കുന്നതായി പ്രസ്തു
 തി എന്നു് വായിക്കുന്നു.

മറിയമ്നിയുടെയും അറിസ്റ്റോബുലസിന്റെയും മകളായ
 ഹൈന്ദവാരാ, ഫിലിപ്പിന്റെയും അൻറിപ്പസിന്റെയും ഭാര്യയായി
 റുന്നു.

സ്നാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ നിരൂപണം.

(തുടർച്ച)

ശിശുസ്നാനം.

പ്രസംഗഭാഗം. എ. പഴയനിയമസഭയിലേക്കു അബ്രാഹാമിന്റെ കാലഘട്ടത്തുതന്നെ ഒരു പ്രത്യേകകമ്മംമൂലം പൈതങ്ങളെ സഭാംഗങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചു വന്നു. പരിഭ്രമഭവന എന്ന ഈ കമ്മം ദൈവം തന്നെ നിശ്ചയിച്ചതും ഇതിൽ ആരെങ്കിലും ഉൾപ്പെട്ടു കാണിക്കുന്നതു വലിയൊരു പാപമായി ഗണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് “വിശ്വാസനീതിക്കു മുദ്രയായി പരിഭ്രമഭവന എന്ന അടയാളം വെക്കുന്നു പെരലുസ” ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. (റോമാ ൪:൧൧,) പഴയനിയമകാലത്തു പൈതങ്ങളെ ഒരു പ്രത്യേകകമ്മം മുഖേന സഭാംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കാമായിരുന്നു എങ്കിൽ പുതിയ നിയമകാലത്തു അതു പാടില്ല എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഒരു യഹൂദൻ മനസ്സു തിരിഞ്ഞു ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നു വെച്ചാൽ അദ്ദേഹം അതു അതിന്റെ കടംബത്തിലുള്ള ശിശുക്കളെക്കൂടി സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു അതു അതിന്റെ അതിയായ അപര്യവൃത്തിനു കാരണമായിത്തീരും. അവർ പരിഭ്രമഭവനത്തോടു അപരമതയിൽ സ്നാനത്തിനും യോഗ്യരാണെന്നു അയാൾ നിശ്ചയിച്ചാൽ പറ്റിയും പറയും.

മറുപടി.

വിശ്വാസനീതിക്കു മുദ്രയായി പരിഭ്രമഭവന എന്ന അടയാളം എന്നു പെരലുസ” ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു എന്നിങ്ങനെ പ്രാസംഗികൻ പറയുന്നതു സ്നാനം വിശ്വാസനീതിക്കു മുദ്രയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനത്രെ. എന്നാൽ അബ്രാഹാമിനു പലപ്പോഴും പരിഭ്രമഭവന, വിശ്വാസനീതിക്കു മുദ്ര അഥവാ ഉറപ്പായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും സ്നാനം വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതിക്കു ഒരു സാക്ഷ്യം എന്നല്ലാതെ ഉറപ്പ് എന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ഉറപ്പു അടയാളവും രണ്ടാണു്. ക്രിസ്തീയ സ്നാനം നീതീകരണത്തിനു ഉറപ്പാണെന്നു ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കു പറയാൻ കഴിയുന്നതല്ല. സ്നാനം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും നീതീകരണം

ഉള്ളതു തന്നെ. അല്ലാത്തപക്ഷം സ്നാനപ്പെടാത്തവന്റെ നീതികരണം ഉറപ്പുള്ളതല്ലാതെ വരും. സുവിശേഷവിഹിതോപദേശത്തിന് വിപരീതമത്രെ ഈ അഭിപ്രായം. നേരെമറിച്ചു അത്യാമാമിനും സന്തതിക്കും കിട്ടിയ പരിമേദമെന്ന അബ്രഹാമിനെ നോക്കി നീതികരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് ദൈവപ്രത്യേകമായ ഒരു ഉറപ്പാണ്. അതിനാൽ സ്നാനം നമ്മുടെ നീതികരണത്തെ ദൃഢമാക്കിപ്പോൻ ദൈവപക്ഷത്തു നിന്നു നൽകുന്ന ഒരു ഉറപ്പായിട്ടല്ല. പിന്നെയോ മനുഷ്യപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള ഒരു അനുസരണകർമ്മം മറ്റൊന്നായിട്ടു ധരിക്കാവൂ.

പഴയനിയമകാലത്തു പൈതങ്ങളെ പ്രത്യേകകർമ്മം മുഖേന അംഗങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു പുതിയനിയമ കാലത്തു അശേഷം അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. കാരണം പുതിയനിയമ സഭ സുവിശേഷവചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു രക്ഷപ്പെടാൻ സംഘമാണ്. ശിശുക്കൾക്കു വിശ്വസിച്ചാൻ കഴിയാത്തവർക്കായാൽ കഴിവുണ്ടാകും വരെ അവരെ സഭാംഗങ്ങളാക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല. യഹൂദൻ മനസ്സു തിരിഞ്ഞു ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ശിശുക്കളെക്കൂടി സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അയാൾക്കതു ആവയ്യുമായി നോക്കുകയില്ല. കാരണം സഭ വിശ്വസിച്ചു വിശുദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടമായിത്തീരുന്നത്രെ അയാളുടെ അറിവ്. നേരെമറിച്ചു വീണ്ടുംജനിക്കുന്നവരുടെ സ്നാനപ്പെടുത്തി സഭയിൽ ചേർക്കുന്നതായാൽ അതു അയാൾക്കു അർത്ഥമില്ലെന്നു ഉണ്ടാകും. കാരണം പഴയനിയമസഭാപാലയല്ല പുതിയനിയമ സഭ. പുതിയനിയമസഭയിൽ വീണ്ടുംജനിച്ചവരെ മാത്രമേ അംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കയുള്ളൂ. കർമ്മപരിമേദമെന്നും അർഹരായിരുന്നു എങ്കിലും അവർ പുനർജനനം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു ആ വിശേഷാൽദൈവത്തെ അറിയാതെ സ്നാനത്തിന് അയോഗ്യന്മാർ തന്നെ എന്നു അയാൾക്കു തീർത്തു പറയും.

പ്രസംഗഭാഗം.

ബി. പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരിടത്തും ശിശുസ്നാനം വ്യക്തമായിട്ടില്ല.

20.151.

പുതിയനിയമകാലത്തു ശിശുസ്നാനം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നെന്ന്
 ൽ മാത്രമെ അതിനെ വിരോധിച്ചാൽ ഇടയുള്ളു. നടപ്പില്ലാത്ത
 ഒന്നിനെ, വിരോധിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലല്ലോ. എന്നാൽ
 ശേഷിച്ച സ്നാനപ്പെടുക എന്നുള്ള കർത്താവിന്റെ പ്രമാണത്താൽ
 ശിശുസ്നാനം എന്നുണ്ടായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്
 നാം പുറമെ പൂർണ്ണമനസ്സോടെ വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ (സ്നാനം
 ആകാം എന്നവാക്കും ശിശുസ്നാനത്തിന് ഒരർത്ഥം തന്നെ.

പ്രസംഗമാകും.

പഴയനിയമകാലത്തെ പരിഷേടനയുടെ സ്ഥാനത്തു പ
തിയനിയമകാലത്തു സ്നാനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു ദൈവ
ഉദ്ദേശം തന്നെ ആയിരിക്കണം.

മരവടി.

ദൈവോദ്ദേശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിട്ട്. പഴയനിയമകാലത്തെ പരി
 ശേഷനായാതെ സ്ഥാനത്തു പുതിയനിയമകാലത്തു സ്ഥാനം അല്ലാത്ത
 പരിശേഷനായിട്ടായിരിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും, ആദ്യകാല
 ത്തും മനസ്സുതിരിഞ്ഞുവന്ന യഹൂദന്മാരും രണ്ടുതവണ സ്ഥാനപ്പെട്ട
 തായും രണ്ടു തവണ പരിശേഷനായും ഏറ്റവും വരും. കാരണം
 ഒരു മറ്റൊരു പകരം നിൽക്കുന്നു എന്നാണ് പ്രസംഗകർത്താ
 വു പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യം. ഇതദ്ദേശം രണ്ടിനും ഒരു സ്ഥാനമാ
 ണ് ഉള്ളതെങ്കിൽ ഒന്നിൽ സ്രീകളെ സംബന്ധിപ്പിക്കാതെയും
 മറ്റൊരിൽ സ്രീകളെ സംബന്ധിപ്പിച്ചും വന്നതു എങ്ങനെ?

പ്രസംഗഭാഗം.

സി. ഈ കുടുംബങ്ങളിലും കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നിരിക്ക
മാ; വേദപുസ്തകത്തിൽ അങ്ങമിങ്ങും കുടുംബങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ
വനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ശിശുക്കൾ ഇല്ലാത്തതാ
വനങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രം ചിന്തിക്കുന്നതു പ്രയാസം. അതു
സംഭവ്യവുമല്ല.

മരവടി.

ഈ അവസരങ്ങളിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നോ ഇല്ലാ
 ഏതോ വരാം. ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും വിശ്വാ
 വിഷ്ണുനായ ശിശുക്കളെ അപ്പോസ്തോലന്മാർ സ്നാനപ്പെടുത്തുക

യില്ല. കാരണം വിശ്വാസം ആദ്യമായും സ്നാനം രണ്ടാമതായും ആണ് അവരുടെ യജമാനൻ തന്റെ വചനത്തിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

പ്രസംഗഭാഗം

ഡി. ചെറിയ കണ്ടുങ്ങളോടുള്ള യേശുവിന്റെ പെരുമാറ്റം മദ്രാ. ൧൦: ൧൩— ൧൩, വരെ വായിക്ക. യേശുവിൽ നിന്നും അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നതിന് കണ്ടുങ്ങൾ യോഗ്യരായുള്ളവർ തന്നെ എന്നുള്ളഭാഗം തെളിയിക്കുന്നു. അവർ യാതൊരു അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിന് കഴിവില്ലാതെ ഇരുന്നു എങ്കിലും താൻ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർ അതിനു പാത്രമായുള്ളവർതന്നെ സാരമായല്ല. ആ പ്രവൃത്തിയെ തടഞ്ഞവരെ കത്താവു ശാസിക്കുന്നു. ഇന്നും അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല തന്നെ.

മറുപടി.

മദ്രാ ൧൦: ൧൩— ൧൩, വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യേശു ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചതായിട്ടാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ദൈവം ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വാസം പറയുന്നില്ല. നിർജീവസാധനങ്ങൾക്കു അനുഗ്രഹം ലഭിക്കാമെന്നു വേദത്തിൽ ധാരാളം തെളിവുകൾ കാണുന്ന സ്ഥിതിക്കു ശിശുക്കൾക്കു അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ യാതൊരു തടവുമില്ല. എന്നാൽ കേവലം അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്നതു, വിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരംഗമായിരിക്ക എന്നുള്ളതും എത്രയോ അകന്ന രണ്ടു സംഗതികളാണു ഇവിടെ വാദം. ശിശുപ്രസംഗത്തെപ്പറ്റിയല്ല, ശിശു സ്നാനത്തെപ്പറ്റിയാണെന്നുള്ള വ്യത്യാസം പ്രസംഗകൻ മറന്നു പോയിരിക്കുന്നു.

പ്രസംഗഭാഗം.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തിനു മുൻപു മുതൽ തന്നെ പുരോഹിതരുടെ യഹൂദമതത്തിലേക്കു ചേർക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കണ്ടുങ്ങളായും സ്നാനപ്പെടുത്തി ചേർക്കുന്ന പരിവൃത്തമായിരുന്നു.

മറുപടി.

യഹൂദമതത്തിൽ കണ്ടുങ്ങൾ ചേരുന്നതിനു വിരോധം ഇല്ല. കാരണം അതു മനസ്സു തിരിഞ്ഞവരുടെ കൂട്ടമല്ല. ക്രിസ്തുസഭയെക്കൂടാതെ സാന്നിദ്ധ്യപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടമാകയാൽ അതിൽ കണ്ടുങ്ങളെ സ്നാനപ്പെടുത്തി ചേർക്കുന്ന പരിവൃത്തമായിരുന്നു.

പ്രസംഗഭാഗം.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാത്തന്നെ ശിശുസ്നാനം സാധാരണ പരിചയത്തിൽ വരുത്തിയിരുന്നെന്നാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിൻ പിൻപ് ഒരു മറ്റും വർഷക്കാലത്തേക്കു തെത്തുല്യൻ എന്നു ഒരു ഏഴുത്തുകാരനെ ഒഴിച്ചാൽ ശേഷം എല്ലാവരും തന്നെ ശിശുസ്നാനം ആദിയോടു അന്തം സഭയിൽ സാധാരണ നടപ്പിലിരുന്ന ഒരു പതിവാണെന്നു നഷ്ടമുക്തെ ഏഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നു.

മറുപടി.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാത്തന്നെ ശിശുസ്നാനം സാധാരണ പരിചയത്തിൽ വരുത്തിയിരുന്നു എന്നാകുന്നു എന്നു പ്രസംഗകൻ പറയുന്നതിന്നു ആധാരമില്ല. കാരണം ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലെ ചരിത്രം പുതിയകനിയമത്തിൽ കാണുന്നതാണ്. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുപോലും ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ശിശുസ്നാനം ആചരിച്ചതായി രേഖയില്ല. അതിനോടു അടുത്തുള്ള മറ്റും കൊല്ലത്തെ സംഗതിയാണല്ലോ പിന്നീടു പറയാനുള്ളത്. ഇതിനിടയ്ക്കു ശിശുസ്നാനത്തെ നിഷേധിച്ചതു “തെത്തുല്യൻ കരുവനാണുപോൽ” ഇതു ശരിയോ? ചരിത്രം നോക്കിയാൽ ഇരുമറ്റം കൊല്ലങ്ങൾക്കകൽ ശിശുസ്നാനം നിഷേധിച്ച സത്യമുപാസികൾക്കു കയ്യുറക്കണമല്ല. പ്രസംഗകനായ ചുവപ്പാക്കമ്മാരിൽ ശിശുസ്നാനം ഏൽക്കാതെ വിശ്വാസസ്നേഹം ഏൽക്കുവരുടെ പേരുകൾ പ്രാസംഗികൻ കേൾക്കണമോ? ഗ്രെഗറിയസ്, മാർ അപ്രോ, വി: ബസാലിഷ്യാസ്, വി: ക്രിസോസ്തമസ്, വി: ആംബ്രോസ്, ഓഗസ്റ്റീൻ, ജറോം, തിയോഡോഷ്യസ്. ചക്രത്തി മുതലായവർ പ്രസിദ്ധന്മാരല്ലേ? ഇവർ ശിശുസ്നാനം ഏൽക്കുന്നുവോ? ലേഖകൻ ചരിത്രം നോക്കിപറയട്ടെ. സ്നാനമെന്താൽ രക്ഷയില്ല എന്നുള്ള ഉപദേശം അതിന്റെ പരമകാര്യമായി എത്തിയശേഷമാണ്. ശിശുസ്നാനം ഇത്ര വ്യാപ്തമായതു എന്നുള്ളതിന്നു ആചാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ നല്ല തെളിവു കാണിച്ചുവരാം.

പ്രസംഗഭാഗം.

ക്രിസ്തുവിന്നു മുമ്പു ഒരു മറ്റും വർഷക്കാലത്തോളം ശിശുസ്നാനമുള്ള ഒരു ബാഹ്യകമ്മം മൂലം സഭാംഗങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചു എന്നുള്ളതു നിഷേധിച്ചാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു സത്യമാകുന്നു. ഈ ന

പുരോഹിതന്മാരും കന്യാകുമാരികളും സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നതിൽനിന്നും
കയറുകയും ചെയ്യണമെന്നതിൽ ആ ഉദ്ദേശത്തെ പ്രസ്താവി-
ക്കുന്ന ഒരു വാക്യമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുമായിരുന്നു. ആപതിവ്
കേൾക്കപ്പെട്ടതോടെ ആ വശ്യമില്ലായിരുന്നതിനാൽ അതിന് വാക്യ-
മില്ല.

മറുപടി.

നടപ്പുകേൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്ന സംശയിക്കാൻ ഇടയുണ്ടാ-
കുന്നതിൽ മാത്രമേ അങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു വാക്യം
എഴുതേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ സഭ വിശ്വസ്യ-
പുസ്തകം കൂട്ടമായിരുന്നതിനാൽ ശിശുക്കളെ സ്നാനപ്പെടുത്തിവെ-
ക്കുന്നതു സഭയുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങൾക്കു വിപരീതമാണെന്ന
താഴെ പ്രമേയഗ്രന്ഥത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നല്ലവണ്ണം അറി-
യമായിരുന്നതിനാൽ അങ്ങിനെ ഒരു വാക്യത്തിന്റെ ആവശ്യ-
മില്ല.

പ്രസംഗഭാഗം

മാനസാന്തരപ്പെട്ട വിശ്വസിച്ചതിനുശേഷമല്ലാതെ ആരെ-
ന്നും സ്നാനപ്പെടുത്തരുതെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു വാക്യമെങ്കിലും വേ-
ണ്ടുപോകുന്നില്ലേ?

മറുപടി.

സ്നാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സകല വാക്യങ്ങളിലും വിശ്വസിച്ച
സ്നാനപ്പെടുകയെന്നുള്ളതല്ലാതെ സ്നാനപ്പെട്ട വിശ്വസിക്ക എന്ന
ആർക്കു ഓർത്തതും കാണുന്നില്ല. വിശ്വസിച്ചാൽ കഴിവില്ലാ-
ത്തവരെ സ്നാനപ്പെടുത്താതെയോ സ്നാനപ്പെടുത്ത യോ സഭയോടു
പ്രകാരം ഒരു വാക്യവും അനുവദിക്കുന്നില്ല.

പ്രസംഗഭാഗം.

കന്യാകുമാരികൾ കൂടിയും പരിശുദ്ധാത്മാവും പ്രാപിച്ചാൽ
കഴികയില്ല എന്ന ബാപ്റ്റിസ്മം പരയുമോ?

മറുപടി.

ഉപലഭിച്ചതുകൊണ്ടു ഒരു ജീവിയെ സ്നാനപ്പെടുത്താവുന്നതും
ഉപയോഗം അംഗീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേ സ്നാനപ്പെട്ട
വരെ പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരൊക്കെയും

സ്നാനം അംഗീകരിച്ചവരായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ലെന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ക്രിസ്തീയ സഭായോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർ പ്രാപിക്കുന്നതിന് മുൻപായിരുന്നാലും പിൻപായിരുന്നാലും സത്യവിശ്വാസികൾ സമസ്തം സ്നാനപ്പെടണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. ക്രൈസ്തവ സഭാംഗമല്ലാത്ത യോഹന്നാൻ കുഞ്ഞിന്റെ കഥ ഇവിടെ വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ ലേഖകൻ പെട്ടപാടു ഓർത്തു് ഞങ്ങൾ ദുഃഖിക്കുന്നു കാരണം ശിശുവാകട്ടെ വിശ്വാസസ്നാനമാകട്ടെ അംഗീകരിക്കാത്ത യോഹന്നാസ്നാനപകുഞ്ഞിന്റെ കഥ ഈ സ്ഥാനത്തു വ്യർത്ഥിച്ചാണു് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

ഡാക്ടർ കൃഷ്ണമോഹൻ ബാനർജി.

ഇൻഡ്യയിലെ മഹാപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ അത്യന്തമുഖ്യതയുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തെ അർഹിച്ചിരുന്ന ഡാക്ടർ കൃഷ്ണമോഹൻ ബാനർജി മൗനമന്ത്ര മെയ് മാസത്തിൽ കല്ക്കട്ടയ്ക്കു കിഴക്കു തൊട്ടോണിയ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ഉഷ്ണ ബ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിൽ ജാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ ജീബൻ കൃഷ്ണബാനർജി എന്നും അമ്മയ്ക്കു ശ്രീമതി എന്നും പേരായിരുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ സിംലായിലെ ഒരു പാഠശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പിന്നീട് മൗ-ാം വയസ്സിൽ ഉപനിഷത്തു് (പുണ്യനാമം ഇടുന്ന കമ്മം) കഴിഞ്ഞു. മൗൺ മെമ്പർമാരു് മാസത്തിൽ ഉഷ്ണവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഹിന്ദുക്കോളജി പ്രവേശിക്കയും സംസ്കൃതവും ഇംഗ്ലീഷും പഠിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

മൗൺ-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ കാലധർമ്മം പ്രസിദ്ധിച്ചു. ആ മാസം പകുതി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൃഷ്ണമോഹൻ അവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസകമ്മറ്റിയിൽനിന്നു് മാസമാണക്കു മൗൺ രൂപാ വീതമുള്ള ഒരു സ്കോളർഷിപ്പ് കിട്ടി. ഇവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസാനന്തരം അദ്ദേഹം ഡൽഹി കോളജിൽ ഒരു പ്രൊഫസർമാരിൽ പ്രവേശിക്കയും പിന്നീട് ഗുഹഭരണത്താൽ ആ ജോലി രാജിവെക്കുകയും ചെയ്തു.

തദനന്തരം അദ്ദേഹത്തെ നാം കാണുന്നത് പൊതുവെ നാപാശാലയിലാണ്. ഇക്കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിനു മതവിശ്വാസം ക്ഷയിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഭൂഷാഭാരം കണ്ടും അതിന്റെ പല ആചാരങ്ങളും യുക്തിവിരുദ്ധമെന്ന് തോന്നിപ്പോയി. അതിനോടുള്ള ബന്ധം പരോക്ഷമായ വിധത്തിൽ പക്ഷിപ്പു. ഇതിനോടുകൂടി ഡിറോസിയോ എന്നൊരു നായ്ക്കുമായി പരചയിക്കയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തിത്വത്തിലും ആത്മാവിന്റെ അനശ്വരതയിലുമുള്ള വിശ്വാസവും പരിത്യജിച്ചു. മൗനമ-ൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ "എൻക്വയർ" എന്നൊരു പത്രം അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതിൽ മതത്തെ പരിശോധിച്ച വളരെ എഴുതുകയാൽ വീട്ടിൽനിന്നും സ്വന്തമുടയത്തറയിൽനിന്നും കൂടി അദ്ദേഹം പുറത്തിറങ്ങേണ്ടിവന്നു.

ഇങ്ങിനെ നിർവ്വിശ്വാസവനത്തിൽ അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ "ആർജ്യഡീക്കൻ ഡൽഹി റവ: മി. ഫിൽ, ഡാക്ടർ ഡബ്ല്യു. എസ്. എസ്. ക്രിസ്തുമതപരമായ ചില പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾപ്പാൻ ഇടയായത്. ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഡാക്ടർ ഡബ്ല്യു. എസ്. പിന്നീട് പല പ്രാവശ്യം നേരിട്ടു കണ്ടു. മതസംബന്ധമായ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും വാദം നടത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിൽ ക്രിസ്തുവിശ്വാസ ജ്യോതിസ്സ് ഉദയപ്പെട്ടുവെന്ന് തുടങ്ങി.

ലോകപരിത്രാസമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപിച്ചുള്ള അതിനിധി മരണവും തന്മൂലമുള്ള രക്ഷയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കടക്കത്തക്കവണ്ണം പണ്ഡിതനായ ഡാം യഥാർത്ഥ രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തെ കൃഷ്ണമോഹൻ തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. ഏകദേശം 1880-ൽ സമസ്തപാപങ്ങളിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു രക്ഷിതയായി ഭഗവാൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അദ്ദേഹം കാണുകയും മൂലം ഏതെങ്കിലും നിത്യമായ ശാന്തി ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷവും താൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന "എൻക്വയർ" എന്ന പത്രത്തിൽ തന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുള്ള തെളിവുകളോടുകൂടി എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാൽ പല സ്നേഹിതരും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സാർവ്വജനീനത്വം ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത മതത്തിനു സ്വാഗതം പറയുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ ആത്മാവിൻ നിത്യശാന്തി പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ ഒരു മതം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഇടയായതിൽ സന്തുഷ്ടനായ കൃഷ്ണമോഹൻ ഡാക്ടർ ഡാഹിനോടു തന്നെ സ്നാനപ്പെടുത്തുവാൻ അപേക്ഷിക്കയും മൗനം -ൽ ആ വിശുദ്ധ കർമ്മത്തിന് വിധേയനാകയും ചെയ്തു.

സ്വപ്നകാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഇദ്ദേഹം ബിഷപ്പ് ഡാൻ നിയൽ വിൽസനാൽ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ ധർമ്മാധ്യക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം ഈ ജോലിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് മതാനുഭവങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾ പരിഹരിക്കയും മതപീഡനഭാവമില്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളും ശുശ്രൂഷിക്കയും, അനിഷ്ടകൃത്യവും അഖണ്ഡമായ തെളിവുകൾ കൊണ്ട് ഓരോ ഹൃദയങ്ങളിലും ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൗനം -ൽ ഇദ്ദേഹം ബിഷപ്പ് ഡാൻ കോളജിലെ പ്രൊഫസറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഗാധമായ ഹിന്ദു മതജ്ഞാനവും ക്രിസ്തു മതപാണ്ഡിത്യവും തത്പരജ്ഞാനപരമായ അന്വേഷണവും നൈപുണ്യവും ഇക്കാലത്തു പൂർവ്വാധികം പ്രകാശമാകുവാൻ തുടങ്ങി. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം മുഖാന്തരമുള്ള രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രധാന വേദമായ ജോഹന്നത്തിൽ നിന്നു തന്നെ തെളിയിക്കാമെന്നു ഇദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഏതപിഷയമായി വളരെ ലഘുലേഖകളും പുസ്തകങ്ങളും ഇദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. വേദങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രജാപതിയാഗം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരയജ്ഞത്തിന്റെ പൂർവസൂചനമാണെന്നും യജ്ഞം യജമാനന്റെ (യാഗം കഴിക്കുന്നവന്റെ) ആത്മാവിനെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കയും അവൻ മോക്ഷപ്രാപ്തി കൊടുക്കയും ചെയ്യുമെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ ക്രിസ്തുയജ്ഞത്തെപ്പറ്റിയാണെന്നും അതിനാൽ വേദാന്തസാരകളായ സകല ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്തുമതം അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഇദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. മൗനം -ൽ കല്പിത യൂനിയോൺ സിററിയിൽ നിന്നു അവിടുത്തെ സംസ്കൃതഭാഷാ പരീക്ഷകനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിനു ഡി. എൽ. സ്ഥാനം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. സംസ്കൃതം, ഗ്രീക്ക്, ലാറ്റിൻ, ഹീബ്രു, ബംഗാളി, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ പത്തു ഭാഷകളിൽ വിപുലമായ ജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ഭാഷാപണ്ഡിതനും യേശുക്രിസ്തുവിൽ

മേൽക്കേട്ട കേസിലെ മരണപത്രിയും പാലിക്കയും പരിപാവനമായ ക്രിസ്തുമതത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ അഗ്രാന്ത പരിശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത മഹാപുരുഷനായ ഇദ്ദേഹം മുമ്പുതന്നെയും മാസം ൨൧-ാം-നു ൨൨-ാം വയസ്സിൽ അന്ത്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു.

ഈ മഹാന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, മഹാവിദ്വാന്മാരും മഹാ ചിന്തകന്മാരുംകൂടി ക്രിസ്തുമതത്തെ ആദ്യേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നുവല്ലോ.

വായനക്കാരാ! നീ ധനം കൊണ്ടോ പഠിപ്പുകൊണ്ടോ കയ്യടക്കുകൊണ്ടോ എത്ര പ്രസിദ്ധി നേടിയിട്ടുള്ളവനായിരുന്നാലും നിന്റെ എണ്ണമില്ലാത്ത പാപങ്ങളിൽ നിന്നു നിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ ഒരു രക്ഷിതാവു ആവശ്യമില്ലയോ? അതിലേക്കു ദൈവം ഒരു വലിയ രക്ഷിതാവിനെ മനുഷ്യലോകത്തിന്നു നൽകിയിരിക്കുന്നു. ദൈവനിശ്ചിതമായ മതഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനെ നീ വിശ്വസിച്ചു നിന്റെ ആത്മാവിന്നു രക്ഷ സമ്പാദിച്ചുകൊൾക.

“അവർ (മറിയം എന്ന കന്യക) ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കുകൊണ്ടു. അവൻ യേശു എന്നു പേർ ഇടുന്നു”
ലൂക്ക. ൧:൨൨.

യേശുവായുടെ കാലത്തു

സൂര്യൻ നിശ്ചലമായി നിന്നുവോ?

അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെ അവിശ്വസിക്കുന്നത് അസാധാരണമായ വിവേചനശക്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായി കരുതുന്ന ഒരു കൂട്ടർ ഇക്കാലത്തുണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ളവരിൽ ആരെങ്കിലും ഏതൊരു വായനക്കാരന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെങ്കിൽ, യേശുവായുടെ കാലം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതും വിശ്വാസാതീതവുമായ “ദൈവദൈർഘ്യ”ത്തെപ്പറ്റി എന്നോടുകൂടി വിചിന്തനം ചെയ്താൽ അവിടെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതും.

ഡാക്ടർ കൂക്കിന് (Dr. Cook) ഉത്തരയുവത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സാധിച്ചുവെന്നുള്ളതു് അപ്രതിഷേധമായിട്ട് തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാത്രയ്ക്കുള്ള അപ്രധാനങ്ങളായ ഇതരസംഭവങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവാൻ നമുക്കു നിഷ്പ്രയാസം കഴിയുമായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു അതുല്യപ്രകാരത്തിലാലോ ഏറ്റവും വിശ്വാസാർത്ഥമായ സംഗതി തൃപ്തികരമായവിധത്തിൽ, നിസ്സംശയമായി തെളിഞ്ഞു കിട്ടുന്നപക്ഷം — അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള സംശയങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളും കൃത്യവിമർശനങ്ങളുമായെന്നു കണ്ടാൽ — സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകൾ കിട്ടുന്നതിന്നു പ്രയാസമുള്ള അപ്രധാനഭാഗങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതിരിക്കുന്നതു വെറും മക്കുട്ടമുഷ്ടിയല്ലാതെ എന്താണു്?

അതുപോലെ, ബൈബിളിലുള്ള അതുല്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിശ്വാസാർത്ഥമെന്നു പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാല്പാപിക്കാം. ഇതുവരെ ഈ പ്രസ്താവന തെറ്റാണെന്നു ഒരുവനോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന അവന്റെ ബോധോന്മുഖ്യം ഈ സംഗതിയിൽ തെറ്ററിപ്പോയി എന്നു കണ്ടാൽ അയാൾ അയാന്റെ ബോധോന്മുഖ്യത്തെ അവിശ്വസിക്കുന്നതിന്നും, ഇതുപോലെ സംശയമുള്ള ഇതര വേദഭാഗം കാണുമ്പോൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ ചെളിച്ചമുണ്ടാകുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചു നിൽക്കുന്നതിന്നുള്ള ഒരു മനസ്സുണ്ടാകുന്നതിന്നും ഇടയാകുമെന്നുള്ളതു് ഏറ്റവും യുക്തിയുക്തമാകുന്നു.

സംശയത്തിലുള്ള വേദഭാഗം ഇതാണു്. യോശുവാ ൧൦:൧൧-൧൪

ആദ്യമായി, ദൈവത്തിന്നു് ഈ അതുല്യം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും സംശയമുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ ദൈവം അതു ചെയ്തുവോ എന്നുള്ളതിൽ മാത്രമേ സംശയത്തിന്നു അവകാശമുള്ളു. ഞാൻ നിങ്ങളെ എന്റെ കൈകളിലുള്ള ഒരു പലികാരം കാണിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അതിന്റെ സൂചി ഇടത്തോട്ടുണ്ടല്ലോ ചൂരുന്നതു്. എന്നാൽ അതിന്റെ നിമ്നോഭിന്നു് അയാൾ വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ സൂചി ഇടത്തോട്ടു ചൂരുന്ന രീതിയിലോ കരെ നമയം അപ്രകാരം ചൂരിയതിന്റെ ശേഷം ഒരു രണ്ടു നിമിഷം നിന്നിട്ടു വീണ്ടും ഗതി തുടരുന്ന രീതിയിലോ അതിനെ നിമ്നിക്കാമായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അപ്രകാരം തന്നെ ഈ സൗരയൂഥത്തെ ദൈവനിർമ്മിതമാ
ലീമാകാരമായ ഒരു ഘടികാരമായി പരിഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതാ
ണ്. സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളെ സൃഷ്ടിച്ച രക്ഷിച്ച പോരുന്ന
ദൈവത്തിനു സ്വഹിതപ്രകാരം യാതൊരപകടവും സംഭവിക്ക
തെന്ന അവയുടെ ചലനത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഭേദഗതിമെ
യാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല അതുകൊണ്ടു്
അത്തുളതങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു അസാധ്യമാണെന്നു എന്നോ
ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, അവൻ, ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ എല്ലാ
സൃഷ്ടികർത്താവിനു സ്വകാർത്തുനിർവഹണാർത്ഥം അതിൽ ഏതെ
ങ്കിലുമൊരു ഭാഗത്തെ മാറുന്നതിനു കഴികയില്ലെന്നുള്ള അത്
യതു, സൃഷ്ടികർത്താവിനു സൃഷ്ടിയുടെ മേൽ കർത്തൃത്വമില്ലെന്നുള്ള
തന്നെ അബദ്ധപ്രമയം കൊണ്ടു വരുക മാത്രമാകുന്നു ചെയ്യുന്നതു്

ഇനിയും നമുക്കു വേദഭാഗം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധ
ക്കാം. ബത്താഹോറോനലേക്കുള്ള വഴിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു
മിന്നു ഒരു സമയത്തു സൂര്യൻ ഗിബയോനു മുകളിലായും ചന്ദ്രൻ
അജാലോൻ താഴ്വരയ്ക്കുപരിയായും കാണപ്പെട്ടു. ബത്താഹോ
റോൻ റോഡിനും അസേക്കാ (Azekah) യ്ക്കും മദ്ധ്യേ ആകാശ
ത്തുനിന്നും ഒരു വലിയ കമ്പഴയുണ്ടായ്; ദിവസം ഏകദേശം ഇരുപതു
നാലുമണ കൂറോളം നീണ്ടുനിന്നു; എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ
മതകൾ ഗണിതശാസ്ത്രപരമായ ഒരു ഗവേഷണത്തിനുപയുക്ത
ങ്ങളായ വസ്തുതകളാണു് നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു്.

യോശുവാ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ
പരിശോധിക്കുക. ആക്ഷരികമായി അവ ഇങ്ങനെയാണു്. “സൂ
ര്യൻ ഗിബയോന്റെ മേൽ മൗനമായിരിക്കട്ടെ.” ഇതിനുപയേ
രിച്ചിട്ടുള്ള ഏബ്രായവാക്കു് (Damam) ഡാമം എന്നുള്ളതാണു്
അതിന്റെ അർത്ഥം “to be Silent”(മൗനമായിരിക്ക) എന്നാ
ണു്. സങ്കീ: ൩൦:൧൨ “ഞാൻ മൗനമായിരിക്കാതെ നിന്നെ
സ്മരിക്കുന്നതിന്നു തന്നെ” ഇവിടെയും മൂലഭാഷയിൽ ഈ പദം ന
ന്നുയാണു് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മൂലഭാഷയിലെ ഈ പ
ദം തന്നെയാണു് യോശുവായുടെ പുസ്തകത്തിൽ മൂന്നുഭാഗങ്ങളിലു
പയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതും നിശ്ചലനായി നിൽക്കുക (Stand still)
നിശ്ചലനായി നിന്നു (Stood still) എന്നിങ്ങനെ തർജ്ജമ ചെയ്
പ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും.

വെളിച്ചം ശബ്ദത്തോടു കൂടിയതാണെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെളിച്ചത്തിന്റെ ഉല്പാദനത്തിനു കാരണമായ ഇതര തരംഗങ്ങളുടെ (ether waves) സ്വഭാവമായ ആവേശത്തിന്റെ ഫലമായി ഒരു മാതിരി സംഗീതധ്വനിയുണ്ടാകുന്നു. ആവേശ ഗ്രാഹിക്കത്തക്കവണ്ണം സൂക്ഷ്മഗ്രാഹികകളല്ലാ നമ്മുടെ കർണ്ണങ്ങൾ. സൂര്യനു ഭൂമിമേലുള്ള action (ആകർഷണം) ത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഭൂമി അതിന്റെ അച്ചുതണ്ടിനേക്കാൾ കറങ്ങുന്നതെന്നാണ് പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും മതം. അതനുസരിച്ചു യോഗ്യമായ ആഗ്രാഹിച്ചതുപോലെ ദിവസദൈർഘ്യമുണ്ടാകേണ്ടതിനു ഭൂമിയുടെ അച്ചുതണ്ടിനേക്കാൾ അതിന്റെ തിരിച്ചു തന്നെ സാവധാനത്തിലായിത്തീർന്നിരിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണ്. അതുസാധിക്കുന്നതിനു സൂര്യനു ഭൂമിമേലുള്ള action നിർത്തപ്പെടുകയോ തടയപ്പെടുകയോ, കുറയ്ക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരിക്കാതെ തരമില്ല. ഇങ്ങനെ “സൂര്യൻ നിശ്ചലനായി നിൽക്കട്ടെ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തിനിവൃത്തനായിരിക്കട്ടെ” (Sun, be silent or inactive) എന്നുള്ള യോഗ്യമായ വാക്കുകൾ അധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കു യോജിച്ചിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു.

അതുകൊണ്ടു സൂര്യനു ഭൂമിമേലുള്ള ആകർഷണശക്തി കുറയ്ക്കാതെ സമയത്തേക്കു കറങ്ങുവെങ്കിൽ, ഭൂമിയുടെ അച്ചുതണ്ടിനേക്കാൾ അതിന്റെ കറക്കത്തിന്റെ വേഗത കുറയുന്നതിനും ദിവസം ദീർഘിച്ചു കിട്ടുന്നതിനും സാധിക്കുമായിരുന്നു.

ഭൂനിവാസികളുടെ യാതൊരറിവും കൂടാതെത്തന്നെ ഏതു ഏതു ഉല്പത്തിൽ ഭൂമിയുടെ ഗതിവേഗം കുറയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞനായ ന്യൂട്ടൻ സമർത്ഥിച്ചു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അമോയ്യരുടെ ഇടയിൽ വലിയ ബഹളം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത ആ കന്യക ഭൂമിയോടു സമീപിച്ചുവന്ന ഏതെങ്കിലുമൊരു വാൽ നക്ഷത്രത്തിന്റെ അംശം മുഖാന്തരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നും പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തു് സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചാൽ ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന തെളിവുകൾ അവിടെ നിന്നും ലഭിക്കുമെന്നും കോപൻഹാഗനിലെ (Copenhagen) ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ റിപ്പോർട്ട് അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ ഏല്പാ സൂര്യവേഗങ്ങളെയും കുറിച്ചു സാധ്യമായ ഒരു വിവരണം ലഭിക്കുന്നതിന്നു സാധിക്കുന്നു.

വ്യാമമണ്ഡലത്തിലുള്ള നക്ഷത്രാദികളെല്ലാം അന്യോന്യം ആകർഷണത്തോടുകൂടിയവയാണെന്നുള്ളതു വാസ്തവമായിരിക്കെ, ഈ പുതിയ ധൂമകേതുവിന്റെ ആവലോചനം ഭൂമിശേഖുള്ള സൂര്യന്റെ ആകർഷണം കുറയ്ക്കുന്നതിന്നു കാരണമായതീർന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ഏതായാലും ഏതെങ്കിലും ഒരു ധൂമകേതുവിന്റെ അംശത്തിന്റെ വീഴ്ചയായി വിചാരിക്കപ്പെടാവുന്ന ആകർഷണവും, ഭൂമിയുടെ ഗതിവേഗം കുറയുന്നതിനിടയായ സംഭവവും അന്യോന്യം ബന്ധമുള്ള സംഗതികളായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നു.

യോശുവായുടെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ സംഭവമുണ്ടായിക്കാണുമെന്നു ഗണിതശാസ്ത്രം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെയാണുണ്ടായെന്നുള്ളതിന്നു ചരിത്രം തെളിവുതരുകയും ചെയ്യുന്നു.

അമേരിക്കക്കാരനായ പ്രൊഫസർ റൊട്ടൻ Prof: Totten ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഗണിതശാസ്ത്രപരമായി വിസ്തൃതമായ ഒരു സന്ദേശം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണപലങ്ങൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മി: സിഡ്നികൊളറ്റർ (Mr. Sidney Collet) തന്റെ (The Scripture of Truth) എന്ന കൃതിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂര്യനും, ചന്ദ്രനും ഭൂമിയും യോശുവായുടെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അതേനിലയിൽ ഒരു പ്രാവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ വന്നിരിക്കാൻ ഇടയില്ലെന്നും, ഇപ്പോഴത്തേതിൽ നിന്നും അന്നത്തേക്കുള്ള ദൂരം പുറമോട്ടു കണക്കാക്കിയാൽ, ഇരുപത്തുനാലു മണിക്കൂറുള്ള ഒരു ദിവസംകൂടി ലോകചരിത്രത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

ഗണിതശാസ്ത്രാഭ്യസനത്തിന്റെയും ഗവേഷണങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രമായ ഗ്രീൻവിച്ച് (Green wich) ലുള്ള റോയൽ ബെനോംബററിയിലെ Mr. E. W. Maunder F. R. A. S. എന്ന പേരിൽ പകലിന്റെ ഏതു സമയത്താണു് ഈ സംഭവം നടന്നതെന്നും, യോശുവാ നിന്നിരുന്ന സ്ഥലം ഇന്നതായിരുന്നുവെന്നും വിവരിക്കാമെന്നും മറ്റും കാണിച്ചു് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇതു മാത്രമല്ല വേദഭാഗം ഇങ്ങനെയാണു് “So the stood still in the midst of heaven, and hasted not go down about a whole day” (Prof: Totten) പ്രൊഫ. ടോട്ടൻ കണക്കുകൂട്ടുന്നതു് ലോകചക്രത്തിൽ ഇരുപത്തു മണിക്കൂറുകൾ ചേർക്കപ്പെട്ടതായി കാണുന്നു. എന്നാൽ യേശുവായുടെ കാലത്തെ സംഭവാനുസരിച്ചു “ഏകദേശം ഒരു ദിവസം അതായതു് ൨൩ മണിക്കൂർ ൨൦ മിനിട്ടു മാത്രമേ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. വിചാരിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ കണക്കുകൂട്ടുന്നസരിച്ചു കാണുകയായ ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറുകളിൽ ഇനിയും ൪൦ മിനിറ്റുകൾ കൂടി ചേർക്കണം. ഇവിടെ വീണ്ടും തിരുവെഴുത്തുകളുടെ സത്യതയെ ഉറപ്പാക്കുകയും കാണുന്നു. ൨ രാജാ. ൨൦:൮ — ൧൧-ൽ നൽകിയിട്ടുള്ളതായ വായിക്കുന്നു ഇവിടെ സൂര്യന്റെ നഴ്സ പത്തുപടി (ten degrees) ഇറങ്ങുവാൻ തടയുന്നതിനായി വായിക്കുന്നു, എന്നാൽ പത്തുപടി (ten degrees) എന്നതു് ൪൦ മിനിറ്റാകുന്നു. ഈ നാല്പതു മിനിറ്റു്, യോശുവായുടെ കാലത്തെ ൨൩ മണിക്കൂർ ൨൦ മിനിറ്റു് കൂടി Prof: Totten. ന്റെ കണക്കുപ്രകാരം ഭൂചരിത്രത്തിലേക്കു അത്യന്തമുഖ്യമായ വിധത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ട ഇരുപത്തുനാലു മണിക്കൂറുകൾ തികയുന്നു!

ഇതിന്റെ എഴുത്തുകാരൻ ഒരു ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞനെന്നുള്ളതറിയിൽ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ആളല്ലായ്യാൽ Prof Totten ന്റെ കണക്കുകൾ ഉറപ്പിക്കുന്നതിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും, ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രതികൂല ന്യായങ്ങളെന്നപോലെ അനുകൂല ന്യായങ്ങളുമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നതിന്നു അവ ഉദ്ധരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമേയുള്ളു.

യോശുവായുടെ “ദീർഘദിവസ”ത്തെപ്പറ്റി പരിത്രം എന്തു പറയുന്നുവെന്നു നോക്കാം. പരിത്രമേകൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള പരിത്ര പരസത്വ ജാതകൾ മൂന്നുണ്ടു്. അവർ ഗ്രേക്കർ, ഏജിപ്ത്യന്മാരും, ചൈനക്കാരുമാണു്. ഈ മൂന്നു ജാതികളുടെയും പരിത്രങ്ങളിൽ ഒരു അസാധാരണ ദീർഘദിവസത്തെപ്പറ്റി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. “പരിത്രപിതാവു്” (father of History) എന്ന അപരനാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന Herodotus (ഹെറോ

ഭാഗത്ത്) എന്ന ഗ്രീക്കുപരിഭാഷകൻ (Be 480) ചർച്ചയിൽ വളരെയധികം നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ഭീർഘഭവസത്തേപ്പറ്റി ഉള്ള രേഖകൾ എഴുതിപ്പിള്ളിലെ ചില പുരോഹിതന്മാർ തന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചൈനക്കാരുടെ പുരാതന ലിഖിതങ്ങളിൽ, അവിടുത്തെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന യിയോ (yao)യുടെ കാലത്തു ഒരു ഭീർഘഭവസമുണ്ടായതായിത്തള്ളിയാൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വംശാവലിയനുസരിച്ച് ഈ (yao) ചേരോടുകൂടിയ ഒരു ചക്രവർത്തി യോശുവായുടെ സമകാലീനനായിരുന്നുവെന്നും കരുതുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ ആദിമ നിവാസികളായ "ഇൻഡ്യൻസ" നെപ്പറ്റി പ്രത്യേക അഭ്യസനം നടത്തിയ കിംഗ്സ് ബ്രൗൺ (Lord Kingsbrough) അമേരിക്ക, യൂറോപ്യന്മാരാൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പെ ആ രാജ്യനിവാസികൾ പരിഷ്കൃതത്തിന്റെ അത്യുച്ചമായ പടിയിൽ എത്തിയിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ "Seven rabbits" എന്ന് അറുപ്തായിരത്തിയെട്ടു കൊണ്ടിൽ ഒരുഭവസത്തേക്കു "സൂര്യൻ നിശ്ചലനായി നിൽക്കുന്ന"തായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുന്നു. ഈ "Seven rabbits" എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന വർഷം, യോശുവായുടെ കാലത്തു യിസ്രായേലുകൾ പലസ്തീൻ നാടു പിടിച്ചടക്കിയ അതേവർഷംതന്നെ എന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമായ സംഗതിയാണു്.

ഇപ്രകാരം തിരുവെഴുത്തുകളുടെ സത്യതയെ തെളിയിക്കുന്നതിന്നു് ഗ്രീസിൽ നിന്നും ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്നും, ചൈനയിൽ നിന്നും, മെക്സിക്കോയിൽ നിന്നും വെച്ചുവെച്ച ചരിത്രസാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ തെളിവുകളുടെ സമൂഹം അവസാനമായ ഒരു തീരുമാനത്തിലേക്കു നമ്മെ നടത്തുന്നു,

ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എന്റെ ഒരു പ്രസംഗത്തിനു ശേഷം ഒരാൾ എന്നോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "ശാസ്ത്രപരമായ തെളിവുകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം തീർച്ചവിശ്വസിക്കാം. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രതീകാത്മകതയുടെ ഫലമായി മാത്രം സംഭവിച്ചുവെന്നുള്ളതു വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസം" മറുത്തുവെക്കും ഇതേപ്രയാസംതന്നെ ഉണ്ടാകാതെപോകാം. അതിനാൽ വിജയകരമായ പ്രതീകാത്മകതയുടെ രഹസ്യം തെളിയിക്കുന്നതിന്നു് എന്തു വെളിച്ചമാണു് ഈ ഭാഗം പ്രകാശം ചെയ്യുന്നതു് എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാം.

ദൈവം ആദിയിൽ തന്നെ ഇങ്ങനെ ഒരു സംഭവമുണ്ടാക്കുമെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ യോശുവാ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുമെന്നും ദൈവം അറിഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവവുമായി അടുത്തു ജീവിച്ചവനും ദൈവത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകനുമായ (൨ കോരി. ൬:൧) യോശുവായും ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഇടയായി. യോശുവായെയും, ദൈവം നടത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന മഹത്കാര്യത്തെയും യോജിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു. യോശുവാ ദൈവവുമായി അടുത്തു ജീവിച്ചവൻല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അമ്മോയുടെ രാത്രിയിൽ ആക്രമിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ യോശുവാ ചെയ്യുന്നതിനും, ദീർഘിച്ചുകിട്ടിയ ദിവസം അദ്ദേഹത്തിനുപകാരമായിത്തീരുന്നതിനും ഇടയാകുമായിരുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നമുക്കുചുറ്റും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആവശ്യസാധ്യത്തിനുപയുക്തമായി അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വഴിയെ ദൈവം തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (൧ കി. ൧൭: ൧൪) ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടായ ഉദ്ദേശങ്ങളെ മററിയിട്ടല്ല; പിന്നെയും നമ്മുടെ ഞാറിപ്പോകാവുന്ന സ്വയത്തെയും, മൗഢ്യങ്ങളായ ആലോചനകളെയും നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ട് (റോമ. ൮: ൧൪) ദൈവവികവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ആലോചനകളുമായി യോജിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാകുന്നു. അപ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു മറുപടിലഭിക്കുന്നു. തങ്ങളെത്തന്നെ മുഴുവനായി ദൈവത്തിന് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നവരും, തങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ ദൈവികമായിട്ടുള്ളതിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവരുമാണ് സാധാരണ അത്തുതകരമായ രീതിയിൽ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടി വാങ്ങുന്നത്.

ഒരിക്കൽ രക്ഷപെട്ടാൽ എന്നേക്കുമായി രക്ഷപെട്ടു ചെന്നു

ഒരിക്കൽ രക്ഷപെട്ടാൽ എന്നേക്കുമായി രക്ഷപെട്ടു.

ഡോറോത്തിമക്നേറി ഓക്പാർക്ക്, ഇല്ലിനായിസ്സ്.
(1935 ജനുവരിലക്കം മൂഡിമൺഷിയിൽ നിന്നു)

“ഒരുത്തൻ രക്ഷപെട്ടശേഷം പിന്നീട് നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ
നാമായിത്തീരുന്ന വല്ലതും ചെയ്യുവാൻ അയാൾക്കു കഴിയൂ
എന്നുള്ള ചോദ്യം സാധാരണയായി പലരും ചോദിക്കുന്നു

ഇല്ല എന്നു നിങ്ങളോടു മറുപടിപറവാൻ എനിക്കു കഴിവു
ഇതുകൊണ്ട് ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു
വൻ വീണ്ടും ജനിച്ചു മരിച്ചവർ എന്നു ദൈവം പറയുന്നു.
രോമ. ൩:൩;) അലങ്കാരഭാഷയല്ലാ ദൈവം അവിടെ ഉപ
ദേശിക്കുന്നത്. തന്റെ വചനത്തിൽ നിന്ന് നേരെ ഒരു പാ
തുകവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ദൈവവചനത്തെ വി
ശ്വസിക്കുകയും, യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളിനു
ദൈവിക്കുന്നതെന്ന ശരീരം ജനിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തിനു എ
ന്നാകമാ അതുതന്നെ ആത്മാവിൽ സംഭവിക്കുകയാകുന്നു.
ഒരിക്കൽ ജനിച്ച സ്വർഗ്ഗശരീരം ഗർഭാശയത്തിലേക്കു വീണ്ടും പ്ര
വേശിച്ചു അജാതമാവാൻ ഒരുനാളും കഴിയുന്നതല്ല. ഒരിക്ക
ലാകത്തിലേക്കു ജനിച്ചതു് എല്ലായ്പ്പോഴും ലോകത്തിലേ
ക്കു ജനിച്ചതായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ദൈവാജ്യത്തിലേക്കു ദൈ
വാജ്യം നൽകാൻ ഒരു പൈതലായി ജനിച്ചതു് എല്ലായ്പ്പോഴും അവ
നാ പൈതലായി ജനിച്ചതെന്നു ഇരിക്കുന്നു.

കൂടാതെ കുടുംബത്തിലേക്കു ജനിച്ചിട്ടുള്ളവർ നിത്യജീവ
നുള്ളതു് എന്നു ദൈവം പറയുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവനെ
പറ്റിപ്പാൻ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള നിത്യഎന്നവാക്കുതന്നെയാണു് നി
ത്യവാക്യത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും.
നിത്യമായ ഒരു വസ്തുവിനെ നിർമ്മൽ ചെയ്യുവാനോ? വെട്ടിമറി
ച്ചു വെട്ടുകയോ, നശിപ്പിക്കുവാനോ, സാധിക്കുമോ (യോ
ഹന്നാ ൧൦:൨൭, ൨൯;) ഈ വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക ദൈവം നശി

ക്കയില്ലെന്നും യേശുവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു അവരെ പിടിച്ചുപറ്റ
ച്ചുകളവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ലെന്നും പിതാവിന്റെ കയ്യിൽനി
ന്നു അവരെ അപമാരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന പ്രാപ്തർ ഇല്ലെന്നും
അവിടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

“ആ മനുഷ്യൻ” ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു തന്നത്താ
ൻ ചാടിക്കളവാൻ സാധിക്കയില്ലയോ?” എന്നു നിങ്ങൾ ചോ
ദിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനു സ്തുതി, വീണ്ടും ഇനിക്കു പറയാനുള്ളതു്
ഇല്ല എന്നത്രെ. അതിനു തക്ക വലിയ ആൾ ഇല്ലെന്നു ദൈവം
പറയുന്നു. (റോമ ൮:൩൫-൩൯; ൨ തിമോ ൧:൧൨;)

ഇതു നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രിയതയെ ബാധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു
നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കാം. ഇല്ല അതു് ഒരു മനുഷ്യനെ അവന്റെ
ചിത്തത്തിനു് വിരോധമായി രക്ഷിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഏല്പാ
വർക്കും വരാം, വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീവനുണ്ടു് എന്ന
ത്രെ അതിന്റെ പ്രാപ്തം. രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ദൈവം
ഒരുവനെയും നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. നിനക്കു മനുഷ്യങ്ങളാകണം,
നീ മനുഷ്യന്റെ വിശ്വസിച്ചും ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനത്തി
നു നിന്നെന്നതന്നെ മനുഷ്യന്റെ ഏല്പിച്ചുമാണിരിക്കുന്നതു്. നി
നക്കു പൂണ്ണമനുസ്സിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവം നിന്നെന്നതന്നെ
അംഗീകരിക്കയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇനി മേൽ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ സ്വന്തമല്ല. (കോരി. ൩:൧൯, ൨൦)

എന്നാൽ പാപം ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കാര്യം
എങ്ങനെയാണു് എന്നു് നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പാ
പത്തെക്കുറവു് അവർക്കു പാപം ചെയ്യാൻ കഴികയില്ലയോ?
ഇല്ല ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം. പാപം ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിക
ൾക്കു് എന്തുവേദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു് (൧ യോഹ. ൨:൧, ൨;)
പ്രാപ്തങ്ങൾ വായിക്ക. ക്രിസ്ത്യാനി പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ ചെ
യ്യാൻ വാനുള്ളതു് എന്തു് എന്നു് അവിടെ ഉണ്ടു്.

“എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാകുന്ന നാംതന്നെ
നമ്മെതന്നെയും പാപകുലമായി അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യാ
ത ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര മത്സരികളായി നാം തീർന്നുപോക
വല്ലോ; അപ്പോൾ എങ്ങനെ. ൧ കോരി ൩-ാം അദ്ധ്യായം വാ